

Politiek in de provincie

Onderzoek naar politieke valpartijen in de provincie

Uitgevoerd door De Collegetafel

E: info@decollegetafel.nl

9 maart 2019

Bij overname met bronvermelding: DeCollegetafel, Politiek in de provincie, onderzoek naar politieke valpartijen in de provincie

Rapportage in het kader van het onderzoek Politiek in de provincie, onderzoek naar politieke valpartijen in de provincie

ONDERZOEK

Zoals voor het ten val komen van wethouders voert De Collegetafel onderzoek uit naar het ten val komen van gedeputeerden. Deze rapportage vormt de basis voor een artikel dat na de Provinciale Statenverkiezingen van 20 maart 2019 verschijnt in Binnenlands Bestuur.

De Collegetafel onderzoekt de politiek lotgevallen van gedeputeerden sinds 2011. De onderzoeksgegevens zijn bijgewerkt tot 9 maart 2019.

Deze rapportage bevat een overzicht van alle politiek ten val gekomen gedeputeerden sinds 2003 en geeft tevens een beeld van de politieke machtsverhoudingen in de colleges van Gedeputeerde Staten.

De rapportage wordt daarnaast voorzien van enkele duidende observaties.

De macht in het provinciehuis

De uitslag van de Statenverkiezingen vormen de basis voor het formeren van colleges van Gedeputeerde Staten. Het resultaat van de collegevorming na de Statenverkiezingen van 2003, 2007, 2011 en 2015 is in bijgaande tabellen in beeld gebracht.

Tabel 1 geeft een overzicht van hoeveel partijen nodig zijn voor de vorming van een college van Gedeputeerde Staten.

Tabel 2 geeft een overzicht van het aantal gedeputeerden per politieke partij.

Tabel 3 geeft een overzicht in hoeveel colleges een politieke partij na de formatie als gevolg van de Statenverkiezingen deelneemt.

Tabel 1 - aantal partijen, vertegenwoordigd met een of meer gedeputeerden, in colleges

	2003	2007	2011	2015
2 partijen	2	0	1	0
3 partijen	8	9	5	0
4 partijen	2	3	6	10
5 partijen	0	0	0	2

Tabel 2 - totale aantallen gedeputeerden per partij

Aantal gedeputeerden	2003	2007	2011	2015
totaal	69	69	58	61
CDA	25	25	13	15
VVD	17	12	18	15
PvdA	24	23	12	6
D66	1	0	5	10
GroenLinks	1	2	2	2
SGP	1	1	1	1
ChristenUnie	0	5	1	3
CU/SGP	0	1	0	0
CDA/CU	0	0	1	0
FNP	0	0	1	1
SP	0	0	2	8
PVV	0	0	2	0

Tabel 3 – partij met een of meer
gedeputeerden in hoeveel van de
twaalf provinciale colleges

	2003	2007	2011	2015
CDA	11	11	9	10
PvdA	11	11	7	5
VVD	11	7	11	10
GroenLinks	1	2	2	1
D66	1	0	5	9
SGP	1	1	1	1
ChristenUnie	0	5	1	3
CU/SGP	0	1	0	0
CDA/CU	0	0	1	0
FNP	0	0	1	1
PVV	0	0	1	0
SP	0	0	2	6

Politieke valpartijen

Politieke valpartijen in de provinciale politiek is sinds de dualisering van het provinciaal bestuur toegenomen. Terwijl in de eerste duale collegeperiode slechts 1 politieke valpartij viel te noteren, is het aantal politieke vertrouwensbreuken gegroeid naar 7 politieke valpartijen per periode.

Opvallend is ook dat in de afgelopen college- en Statenperioden voltallige colleges ten val zijn gekomen in Fryslan, Flevoland, Utrecht, Noord-Holland en Limburg.

Overzicht politieke valpartijen per collegeperiode:

2003-2007 – 1 politieke valpartij

Drenthe - Johan Dijks (VVD, 2005) – het financieel debacle bij het Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme

2007-2011 – 7 politieke valpartijen

Groningen – Ineke Mulder (PvdA, 2008) - tekorten op de jeugdzorg;

Fryslan – Ton Baas (VVD, 2007), Jan Ploeg (CDA, 2007) en Piet Bijman (CDA, 2007) – coalitiebreuk over onregelmatigheden bij tijdelijke huisvesting van provinciale ambtenaren;

Utrecht – Bart Krol (CDA, 2008), Anneke Raven (CDA, 2008), Jan Ekkers (VVD, 2008), Joop Binnenkamp (VVD, 2008), Marian Dekker (PvdA, 2008) en Jan de Wilde (PvdA, 2008) – coalitiebreuk over woningbouw in Utrechtse polder Rijnenburg;

Noord-Holland – Ton Hooijmaijers (VVD, 2009), Cornelis Mooij (VVD, 2009), Peter Visser (PvdA, 2009), Jaap Bond (CDA, 2009), Sascha Baggerman (PvdA, 2009), Bart Heller (GroenLinks, 2009), Rinske Kruisinga (CDA, 2009) – college neemt verantwoordelijkheid voor het risicovol wegzetten van spaargelden op IJslanden, de zogeheten Icesave-affaire;

Zuid-Holland – Manita Koop (CDA, 2009) – te kort schietende bestuursstijl;

Limburg – Herman Vrehan (CDA, 2009) – Sinterklaasaffaire in zijn woonplaats Echt-Susteren.

2011-2015 – 5 politieke valpartijen

Groningen – Wiebe van der Ploeg (GroenLinks, 2013) – vanwege conflict over de bouw van megastallen;

Overijssel – Job Klaassen (VVD, 2011) – gelogen over zijn cv

Flevoland – Anne Blik (VVD, 2012), Jaap Lodders (VVD, 2012), Marc Witteman (PvdA, 2012), Jan Nico Appelman (CDA/ChristenUnie, 2012) – college neemt verantwoordelijkheid voor de kwestie-Oostvaarderswold;

Zeeland – Kees van Beveren (CDA, 2015) – kostenoverschrijding verdubbeling Sloeweg;

Limburg – Patrick van den Broeck (CDA, 2012), Antoine Janssen (PVV, 2012), Noel Lebens (CDA, 2012), Theo Kriebber (PVV, 2012), Mark Verheijen (VVD, 2012) – alle collegeleden treden af vanwege

coalitiebreuk over de samenwerking met de PVV nadat de PVV-fractie de belangen van Limburg heeft geschaad door staatshoofden te schofferen en investeerders van de Floriade te beledigen.

2015-2019 – 7 politieke valpartijen

Drenthe – Ard van der Tuuk (PvdA, 2016) – vanwege zijn bestuursstijl;

Overijssel – Erik Lievers (D66, 2017) – ontbrekende steun voor zijn energieplan;

Utrecht – Jacqueline Verbeek-Nijhof (VVD, 2018) – verantwoordelijkheid voor gang van zaken rond aanleg van Uithof-lijn;

Flevoland – Jan-Nico Appelman (CDA, 2018), Michel Rijsberman (D66, 2018), Jaap Lodders (VVD, 2018), Ad Meijer (SP, 2018) – voltallige college komt ten val vanwege coalitiebreuk over hoekige en activistische bestuurssijl van SP-gedeputeerde Meijer;

Noord-Holland – Ralph de Vries (D66, 2015) – vanwege gebrek aan draagvlak voor de noodzakelijke energietransitie)

Limburg - Daan Prevo (SP, 2018) – vanwege interne breuk binnen SP over het bouwen van windmolens bij Venlo;

Limburg - Bob Ruers (SP, 2018) – als opvolger van Prevo komt hij ten val over het conflict van SP met de andere partijen over het windmolenpark bij Venlo.

Hoofdpunten

1. Vier duale perioden in de provinciale politiek (2003-2007, 2007-2011, 2011-2015, 2015-2018) laten zien dat het aantal politieke valpartijen in de provinciale politiek stijgt.
2. In periode 2003-2007 kwam 1 gedeputeerde politiek ten val;
3. In periode 2007-2011 komen 19 gedeputeerden tijdelijk of definitief ten val. In Friesland (een demissionair college), Utrecht en Noord-Holland komt het gehele college ten val waarbij een of alle gedeputeerden niet meer terugkeren;
4. In de periode 2011-2015 komen 12 gedeputeerden tijdelijk of definitief ten val. In Flevoland komt het college voor het eerst in de historie ten val. In Limburg sneuvelt de coalitie met de PVV;
5. In de periode 2015-2019 (tot 1 december 2018 als er 62 gedeputeerden zijn) komen vooralsnog 11 gedeputeerden ten val. Onder meer het voltallige college van Flevoland treedt af vanwege interne bestuurlijke strubbelingen. In Limburg verdwijnt de SP uit het college.;
6. Opvallend is dat in de periode 2015-2019 zowel in Overijssel als Limburg gedeputeerden ten val komen over het onderwerp energie en klimaat.
7. Wanneer er wordt gekeken naar de samenstelling van de colleges is er een opvallende ontwikkeling. In 2003-2007 waren de drie bestuurderspartijen PvdA, CDA en VVD dominant in de twaalf colleges. De PvdA, VVD en het CDA zaten in 11 van de 12 colleges. De kruimels waren voor D66 (1 collegedeelname), GroenLinks (1 collegedeelname) en SGP (1 collegedeelname). Drie gedeputeerden van dezelfde partij in een college is niet ongevoorn.
8. In 2007 breekt de Christenunie door in de colleges van GS met deelname in 6 colleges waarvan 1 samen met de SGP.
9. In 2011 komt de PVV, die eerder ook al toetrad tot een minderheidskabinet, in Limburg ook voor het eerst in een provinciaal college. In Limburg komt er een CDA, VVD, PVV-college, maar in 2013 verdwijnt de PVV uit het college.
10. In 2015-2019 zijn de politieke verhoudingen verder gefragmenteerd en maken de drie klassieke bestuurderspartijen in vergelijking met 2003 niet langer de dienst uit in de colleges. CDA en VVD zitten bij de formatie van de nieuwe colleges van GS nog wel altijd in bijna alle colleges, maar moeten vaak genoeg nemen met slechts een enkele gedeputeerde. De verdeling: CDA (11 colleges), VVD (11 colleges), D66 (9 colleges), SP (6 colleges), PvdA (6 colleges), ChristenUnie (3 colleges), GroenLinks (2 colleges), SGP (1 college) en FNP (1 college).
11. Er zijn geen kwantitatieve gegevens over de periode voor 2003 ten aanzien van het ten val komen van gedeputeerden. Duidelijk is dat sinds de invoering van de dualisering en na de verbreding van colleges (en daarmee van Provinciale Staten) elke periode wel te maken heeft gekregen met 1 of 2 valpartijen van voltallige colleges.

Geconcludeerd mag worden dat:

1. de positie van de klassieke bestuurderspartijen CDA, VVD, PvdA minder dominant is;
2. de provinciale politiek veelkleuriger en gefragmenteerd is geworden en dat er politieke valpartijen zijn over de stijl van besturen en over inhoudelijke zaken als energie, klimaat en intensieve veehouderij.

Toelichting op politieke valpartijen

Gesneuveld 1997-2007 (bron: Binnenlands Bestuur, 11 februari 2011, zie:

<https://www.binnenlandsbestuur.nl/bestuur-en-organisatie/achtergrond/achtergrond/ex-gedeputeerde-gewilde-bestuurder.703162.lynkx>)

In de eerste duale Statenperiode 2003- 2007 was Johan Dijks (VVD, Drenthe) de enige gedeputeerde die tussentijds vanwege een politieke vertrouwensbreuk opstapte. Dijks werd verantwoordelijk gehouden voor het financieel debacle bij het Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme in 2003 maar treedt pas in 2005 om 'persoonlijke redenen' terug.

In de aanloop naar de invoering van het dualisme in 2003, een lid van GS is geen lid meer van Provinciale Staten, kenmerkt de provinciale politiek zich door stabiliteit waar de drie bestuurderspartijen CDA, PvdA en VVD de zaken regelen. Slechts bij hoge uitzondering ontstaat er rumoer.

In Zuid-Holland kost de Ceteco-beleggingsaffaire in 1999 drie gedeputeerden, PvdA'ers Arie de Jong, Jaap Wolf, CDA'er Jan Heijkoop en de commissaris Joan Leemhuis-Stout (VVD) de kop. Wolf is daarna 10 jaar lang waarnemend burgemeester in Zevenhuizen-Moerkapelle, Bleiswijk en Rozenburg. Ook Heijkoop wordt door de nieuwe commissaris, VVD'er Jan Franssen, ingezet als waarnemend burgemeester in Cromstrijen, en sinds 2007 in Oostflakkee. Leemhuis-Stout vervult bestuursfuncties in de zorg en sociale werkgelegenheid. Eerherstel komt er in 2004 met de opdracht van VVD-minister Remkes om de politieorganisatie te evalueren. In 2009 mag Leemhuis-Stout op verzoek van het Zuid-Hollandse college van GS een rapport uitbrengen over de wenselijkheid van herindeling in de Krimpenerwaard.

In Gelderland moet Wim Scheerder (PvdA) het veld in 2001 ruimen nadat hij tegen de in het college gemaakte afspraken zijn handtekening had gezet onder enkele borgstellingen. Scheerder wist dat onder de brieven de vervalste handtekening stond van de Gelderse commissaris Jan Kamminga. De in deze 'Geldergate' ook onder vuur liggende VVD'ers Kamminga en gedeputeerde Hans Boxem blijven zitten.

Kamminga neemt in 2005 alsnog de benen; hij verkiest een topfunctie bij werkgeversorganisatie FME. Kamminga krijgt in 2008 een motie van treurnis van de Gelderse Staten aan de broek omdat de rechter heeft vastgesteld dat Kamminga ten onrechte Scheerder tot aftreden heeft gedwongen. Kamminga's bewering dat anders de minister persoonlijk zou ingrepen, blijkt onwaar.

Politiek gesneuveld 2007-2011 (bron: Binnenlands Bestuur, 11 februari 2011, zie: <https://www.binnenlandsbestuur.nl/bestuur-en-organisatie/achtergrond/achtergrond/ex-gedeputeerde-gewilde-bestuurder.703162.lynkx>)

De provinciale politiek was de afgelopen 4 jaar ongekend roerig. In Noord-Holland kwam het voltallige college ten val in de Landsbanki-affaire. In Utrecht struikelde de coalitie van de drie bestuurderspartijen na meer dan 30 jaar samenwerking over de uitbreidingsplannen voor woningbouw van de stad Utrecht in Rijnenburg. De lijst van gesneuvelde provinciale bestuurders in de periode 2007-2011:

Groningen - Ineke Mulder (PvdA) vertrekt wegens financiële tekorten op de jeugdzorg. Opvolger: Pim de Bruijne.

Friesland - Drie demissionaire gedeputeerden Jan Ploeg (CDA), Piet Bijman (CDA) en Ton Baas (VVD) stappen op als de nieuwe Provinciale Staten een motie van treurnis wil gaan indienen vanwege onregelmatigheden bij de tijdelijke huisvesting van de provincieambtenaren. Het is een unieke gebeurtenis in de Friese provinciale politiek: nooit eerder zijn er gedeputeerde(n) voortijdig vertrokken. Een dag later wordt de nieuwe coalitie bekend, waarin het CDA wel en de VVD niet terugkeert. Voor de opgestapte CDA-gedeputeerden is geen plek in het nieuwe college van GS.

Utrecht - De coalitie komt ten val nadat PvdA en VVD het vertrouwen opzeggen in coalitiepartner CDA in het conflict over woningbouw in de Utrechtse polder Rijnenburg. Het CDA blijft desondanks op het pluche, samen met de VVD. De PvdA wordt ingeruild voor de ChristenUnie. Jan Ekkers (VVD), Joop Binnenkamp (VVD), Anneke Raven (CDA) en Bart Krol (CDA) volgen daardoor zichzelf op. Marian Dekker (PvdA) en Jan de Wilde (PvdA) worden opgevolgd door Marjan Haak- Griffioen (ChristenUnie) en Wouter de Jong (ChristenUnie).

Noord-Holland - Een kritisch Statenrapport over het risicovol wegzetten van spaargelden op IJsland tegen hoge rentetarieven leidt tot het opstappen van alle gedeputeerden. Als de stofwolken zijn opgetrokken, blijken de eerst verantwoordelijke gedeputeerde van Financiën Ton Hooijmaijers (VVD) en Cornelis Mooij (VVD) definitief weg te zijn. Ook Peter Visser (PvdA) verdwijnt van het toneel. Zij worden opgevolgd door de VVD'ers Elisabeth Post en Laila Driessen-Jansen en PvdA'er Rob Meerhof. De overige gedeputeerden Jaap Bond (CDA), Rinske Kruisinga (CDA), Sascha Baggerman (PvdA) en Bart Heller (GroenLinks) krijgen het vertrouwen van de Staten om zichzelf op te volgen. Uiteindelijk vertrekt vanwege de affaire en voortdurende ophef over zijn declaraties ook commissaris van de Koningin Harry Borghouts van het toneel.

Zuid-Holland - Manita Koop (CDA) stapt onder politieke druk op, omdat de provinciale CDA-top vindt dat Koop niet goed presteert. Opvolger: Govert Veldhuijzen (CDA) die door de tijdelijke gezondheidsproblemen van CDA-gedeputeerde Asje van Dijk al aan de rol van gedeputeerde heeft geroken.

Limburg - Herman Vrehan (CDA) houdt de eer aan zichzelf nadat bekend wordt dat zijn woning is verkocht met behulp van een bevriende projectontwikkelaar. De kwestie komt aan het licht nadat in Vrehan's woonplaats Echt-Susteren de Sinterklaasaffaire zich heeft geopenbaard: subsidies worden doorgesluisd aan bevriende verenigingen. Opvolger: Kamerlid Jos Hessels (CDA).

Politiek tussentijds vertrokken tijdelijk of definitief in periode 2011-2015

Groningen – Wiebe van der Ploeg (2013) - op 22 maart 2013 stapte hij uit het college omdat hij en zijn achterban niet konden instemmen met het toestaan van meer intensieve veehouderij ('megastallen') in de provincie.

Groningen – Piet de Vey Mestdagh (2013) – stapte in 2013 om persoonlijke redenen op. De kritiek was dat hij er niet in slaagde om zijn portefeuille met herindeling en aardgaswinning niet goed zou aankunnen – (dit vertrek in dit overzicht gecursiveerd omdat de verklaring voor vertrek een persoonlijke reden was, maar de toelichting duidt op politieke druk om te vertrekken. Hier is sprake van een chique manier om een bestuurder niet politiek ten val te laten komen maar zelf de kans te bieden op een eervolle aftocht. Dit komt ook regelmatig bij wethouders voor).

Overijssel – Job Klaasen (VVD), die al twee perioden gedeputeerden is, staat op het punt als demissionair gedeputeerde voor een derde periode te worden benoemd, als blijkt dat hij in zijn cv heeft gelogen. De voorgenomen benoeming wordt afgeblazen en Klaasen treedt af. In zijn plaats wordt Gerrit Jan Kok (VVD) benoemd.

Flevoland – coalitiecrisis over Oostvaarderswold (2012) – voor het eerst in de historie treedt het voltallige college van gedeputeerde staten af vanwege de kwestie-Oostvaarderswold. Aanleiding was een rapport van de commissie over het Oostvaarderswold. De conclusies van het rapport zijn door de Staten overgenomen voordat GS kon reageren en als gevolg daarvan heeft GS zijn ontslag ingediend. Voor de realisatie van het Oostvaarderswold was onvoldoende draagvlak gecreeerd, de provincie liet zich te veel leiden door ambitie en verstrekke aan PS te weinig informatie. Bovendien waren er te veel financiële risico's.

Het college met Jan-Nico Appelman (CDA/Christenunie), Marc Witteman (PvdA), Jaap Lodders (VVD) en Anne Bliëk (VVD) wordt demissionair. Met uitzondering van Bliëk komen de drie gedeputeerden na de crisis terug in het nieuwe college. Bliëk wordt opgevolgd door Bert Gijsberts (VVD).

Zeeland – Kees van Beveren (CDA) stapt per direct op vanwege kostenoverschrijding verdubbeling Sloeweg (2015).

Limburg – het voltallige college komt ten val nadat het CDA het vertrouwen heeft opgezegd in de samenwerking met de PVV (2013). Aanleiding is het gedrag van de PVV bij het bezoek van de Turkse president Gül. De PVV-fractie schaadt de belangen van Limburg door staatshoofden te schofferen en investeerders van de Floriade te beledigen, vindt het CDA. De aanleiding: de PVV- gedeputeerden Krebber en Janssen weigerden eerst bij een lunch met Gül te zijn, volgens Dagblad De Limburger [onder druk van partijleider Wilders](#). Tot ongenoegen van de PVV-fractie in Provinciale Staten besloten de twee later alsnog bij de lunch aan te schuiven, toen Gül na een bezoek aan de Floriade in Venlo met de koningin een bezoek bracht aan Maastricht.

De PvdA in Provinciale Staten had over de kwestie [een motie van wantrouwen](#) tegen de PVV- gedeputeerden ingediend, maar die is nu ingetrokken. De gedeputeerden Patrick van den Broeck (CDA), Antoine Janssen (PVV), Noel Lebens (CDA), Theo Krebber (PVV) en Mark Verheijen (VVD) komen ten val. Na de crisis wordt er een nieuwe coalitie geformeerd met de PvdA in plaats van de PVV (nadat een poging om GroenLinks er bij te betrekken is mislukt). Het nieuwe college bestaat uit

Patrick van den Broeck (CDA), Noel Lebens (CDA), Mark Verheijen (VVD) en de nieuwelingen Peter van Dijk (PvdA) en Bert Kersten (PvdA).

Politiek tussentijds vertrokken tijdelijk of definitief in periode 2015-2019

Drenthe – Ard van der Tuuk (PvdA, 2016) treedt af omdat zijn wijze van besturen binnen het college tot een vertrouwensbreuk leidt. Opvolger: de Emmense burgemeester Cees Bijl.

Overijssel – Erik Lieverse (D66, 2017) treedt af omdat er geen steun is voor zijn energieplan. Opvolgster: Annemieke Traag (D66).

Utrecht – Jacqueline Verbeek-Nijhoff (VVD, 2018) treedt terug uit verantwoordelijkheid voor de gang van zaken rondom de aanleg van de Uithof-lijn. Opvolger: Dennis Straat (VVD).

Flevoland – het voltallige college komt in het voorjaar van 2018 ten val als VVD, CDA en D66 hun gedeputeerden Jaap Ladders (VVD), Jan Nico Appelman (CDA) en Michiel Rijsberman (D66) terugtrekken. Aanleiding: een motie van wantrouwen van de coalitiepartijen tegen gedeputeerde Ad Meijer (SP) krijgt geen meerderheid in Provinciale Staten. De drie coalitiepartijen willen niet verder met Meijer omdat zijn hoekige en activistische bestuursstijl tot een vertrouwensbreuk leidt bij de coalitiepartijen en de andere gedeputeerden. De interne bestuurscrisis leidt tot een nieuwe coalitie van VVD, CDA en D66 met PvdA en Christenunie in plaats van de SP. Ladders, Appelman en Rijsberman keren terug. Meijer verdwijnt van het toneel en wordt opgevolgd door Jop Fackeldey (PvdA) en Harold Hofstra (Christenunie).

Noord-Holland – Ralph de Vries (D66, 2015) legt zijn functie al naar een paar maanden neer. In zijn ontslagbrief wijst De Vries met name op het dossier Wind op land wat hij als gedeputeerde duurzaamheid en energie moest uitvoeren. Hij schrijft in toenemende mate moeite te hebben met het verdedigen van beleid (maximaal 685,5 MegaWatt, red.) wat hij te 'generiek' en te 'beperkend' vindt. 'En wat niet bijdraagt aan de noodzakelijke energietransitie in Noord-Holland. Ook stelt hij dat de verhoudingen in Provinciale Staten en tussen Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten in hoge mate vast liggen waardoor het debat doodbloedt. 'Wat resteert is een voorspelbaar ritueel'.

Limburg – Daan Prevoo (SP, 2018) stapt op vanwege een interne breuk binnen de SP. Een deel van de fractie wenst niet langer een bestuurlijke lijn in het handelen politieke handelen te hanteren. De reden: de partijtop van de SP vond de windmolens bij Venlo onwenselijk en oefende zware druk uit om de aanleg tegen te houden. Prevoo was voor het windmolenpark, terwijl een groot deel van de regionale SP tegen was. Het verwijt was dat Prevoo te veel zijn eigen lijn zou kiezen. Opvolger: Bob Ruers (SP).

Limburg – Bob Ruers (SP, 2018) treedt na de zomer, enkele maanden na zijn aantreden, af als gevolg van een conflict over de bouw van een windmolenpark bij Venlo. Ruers, verantwoordelijk voor energie en duurzaamheid, steunde het windmolenpark maar had ook kritiek op de plannen. Aanleiding voor het aftreden: de steun van coalitiepartners

PvdA en D66 voor een motie van afkeuring van GroenLinks tegen de SP-gedeputeerde na onvrede over de komst van een windmolenpark.

Als gevolg van de crisis treedt de SP uit de coalitie, die een krappe meerderheid behoudt in de Provinciale Staten. Behalve Ruers treedt ook de tweede SP-gedeputeerde Marleen van Rijnsbergen af. Er komen geen opvolgers.